

Evanghelia după Ioan

Cuvântul s-a făcut trup...

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
Noiembrie, 2009

Lecția 5

Isus și Nicodim *Trebuie să vă nașteți din nou* Ioan 3

Citește Ioan 3:1-13.

Ce afli despre Nicodim din v. 1, 2, 10?

Dar din Ioan 7:50-52 și 19:40?

De ce crezi că Nicodim a venit la Isus noaptea?

Ce credea Nicodim despre Isus? v. 2

Subliniază cuvântul *semnele*. Nicodim vede sau aude despre semnele pe care le face Isus și își pune întrebări cu privire la persoana Domnului Isus. Depășește prejudecățile pe care le avea ca fariseu și ca lider al poporului și vine la Isus ca să se convingă singur ce este cu El. Îl numește Învățătorule, Rabi. Prin aceasta îl tratează ca de la egal la egal. În versetul 10 și Isus îl numește pe el învățătorul lui Israel. Nicodim apreciază semnele pe care le făcea Mântuitorul ca o dovadă a prezenței divine cu el și nu ca un semn al divinității Sale. Recunoaște că este Dumnezeu cu El, dar nu că El este Dumnezeu (cf. Ioan 1:1).

La început era Cuvântul

Ioan 3:1 Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaș al Iudeilor. 2 Acesta a venit la Isus, noaptea și I-a zis: „Învățătorule, știm că ești un Învățător; venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” 3 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.” 4 Nicodim I-a zis: „Cum se poate naște un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?” 5 Isus i-a răspuns: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu. 6 Ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh. 7 Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou. 8 Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” 9 Nicodim I-a zis: „Cum se poate face așa ceva?” 10 Isus I-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri? 11 Adevărat, adevărat îți

Face afirmații măgulitoare la adresa Mântuitorului dar nu apucă să-i pună nicio întrebare pentru că Isus îi dă direct răspunsul la întrebările pe care le avea, dar pe care nu îndrăznea să le pună.

Drept răspuns Isus i-a zis: ...Scrie răspunsul lui Isus.

Ce legătură vezi între ce zice Nicodim și răspunsul Mântuitorului?

Isus știa ce este în Nicodim (Ioan 2:25). Nicodim credea că a intuit cine este Isus, că I-a înțeles lucrarea. Dar Isus îi spune că un om nu poate vedea lucrurile spirituale, împărăția lui Dumnezeu, dacă nu se naște din nou. Pentru a înțelege persoana și lucrarea Sa, Isus îi spune că e nevoie de ceva mai mult decât erudiție, respect, apreciere, bunăvoință. E nevoie de o schimbare a minții, de o schimbare interioară prin intervenția Duhului.

La ce naștere s-a gândit Nicodim? v. 4

Despre ce naștere îi vorbește Isus? v. 5-8

Ce îți vine în minte când auzi cuvântul *naștere* sau *nou-născut*?

Ce diferență este între un lucru vechi, dar recondiționat și un lucru nou?

spun, că noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră. 12 Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești? 13 Nimeni nu s-a suit în cer, în afară de Cel ce s-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.

Nicodim

Numele Nicodim provine din două cuvinte grecești: *nike*, care înseamnă “învingător” (vezi firma de articole sportive *Nike*) și *demos*, adică popor. *Nicodim*, adică „învingătorul sau biruitorul poporului”.

Rabi

Rab înseamnă “mare”, “puternic”, “important”; iar în acest context se referă la o autoritate spirituală. *Rabi*, adică “mai marele meu”, “maestre”, “învățătorule”.

Nașterea din nou

Anothen (gr.) se poate traduce și prin „naștere de sus” - compară cu Ioan 1:13.

Vântul

În limba ebraică cuvintele “duhul” și “vântul” sunt omonime. Ambele se rostesc *ruah*.

Mântuitorul se referă la un nou început spiritual, nu doar la o ajustare a sistemului religios actual. La o lucrare de înnoire completă și nu de recondiționare a vechii naturi. Înnoire lucrată de Duhul Sfânt (Tit 3:5). Lucrarea Duhului este tainică, nu o poți cuprinde cu mintea, nu o vezi, dar îi vezi efectele.

Ce puncte comune vezi între vânt și Duh?

Observații și aplicații

Ce îi spune categoric Isus lui Nicodim în v.7?

Care este întrebarea lui Nicodim din v.9?

Dar răspunsul lui Isus? v. 10

Citește Ezechiel 36:25-27. Ce cuvinte din discuția lui Isus cu Nicodim regăsești în acest pasaj din Ezechiel?

Cum poate fi cineva născut din nou? Scrie ce afli din următoarele pasaje despre cum suntem născuți din nou (Ioan 1:12, 13; 1 Petru 1:3, 23; Tit 3:5).

Tu ești născut din nou? De unde știi? Ce evidențe sunt?

De ce avea Isus autoritatea să vorbească despre aceste lucruri? v. 13 Compară cu Ioan 1:18.

Trebuie să vă nașteți din nou, dacă vreți să vedeți și să intrați în Împărăția lui Dumnezeu. Conducătorul și omul de rând, învățătorul și ucenicul, iudeul și grecul, deopotrivă, toți trebuie să se nască din nou dacă vor să ajungă în cer. Niciun om născut doar în mod biologic, natural nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să mai aibă loc o (re)naștere, una de natură spirituală. Aceasta este o lucrare tainică a Duhului Sfânt în duhul omului prin Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia vorbește despre două tipuri de naștere (biologică și spirituală) și despre două tipuri de moarte (biologică și spirituală). Cine se naște doar o dată (biologic) va muri de două ori. Cine se naște de două ori va muri o singură dată (biologic).

Acest imperativ impus oamenilor, *trebuie să vă nașteți din nou*, ca să ajungă în cer este dublat de imperativul care L-a adus pe Fiul lui Dumnezeu pe pământ. Citește Ioan 3:14-21.

Trebuie să fie înălțat și Fiul omului

Ce trebuie să se întâmple cu Fiul omului, pentru ca oamenii să aibă viața veșnică? V. 14

La ce înălțare crezi că se referă: la înălțarea la ceruri sau la înălțarea pe cruce? Compară cu Ioan 12:32-33.

Cu ce episod din Vechiul Testament compară Mântuitorul ceea ce avea să i se întâmple?

Citește Numeri 21:4-9. Care era problema israeliților și care a fost soluția lui Dumnezeu?

La început era Cuvântul

Ioan 3:14 Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, 15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. 16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. 17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El. 18 Oricine crede în El nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. 19 Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. 20 Căci oricine face răul, urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. 21 Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.”

De ce crezi că folosește Mântuitorul comparația aceasta? Care sunt elementele comparabile?

Observații și aplicații

Care sunt cuvintele-cheie care se repetă în v. 15-18?

Ce a făcut Dumnezeu ca noi să putem avea viață veșnică?

Ce trebuie să facem noi ca să avem viața veșnică?

Cum poți avea siguranța vieții veșnice? 1 Ioan 5:11-13

Pentru ce vor fi judecați oamenii? v. 18, 19

Care este cuvântul-cheie din v. 19-21?

Cine este Lumina? Compară cu 1:5, 9

Care fug oamenii de lumină și de ce? v.19, 20

Care oameni vin la lumină? v.21

La început era Cuvântul

Înainte de a ne impune nouă un *trebuie*, Dumnezeu i-a impus Fiul Său un *trebuie*. **Trebuie să fie înălțat Fiul Omului...** pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. **Trebuie să vă nașteți din nou...** dacă vreți să intrați în Împărăția lui Dumnezeu. Poate că nu ne place să ni se impună ceva spunându-ni-se: Trebuie să faci asta! Dar când este vorba de sănătate, de exemplu, dacă medicul ne impune un regim alimentar sau un tratament, oare nu-l acceptăm? Când este vorba de mântuirea noastră, de sănătatea sufletului nostru, nu există altă cale decât cea oferită de Dumnezeu: **Trebuie să vă nașteți din nou.** Dumnezeu prin Fiul Său și-a făcut partea: **Trebuie ca Fiul omului să fie înălțat.** Și a fost înălțat pe cruce, a murit, a fost îngropat și a înviat. S-a supus acestui **trebuie** din planul divin. Și Dumnezeu L-a înălțat în glorie dându-I numele care este mai presus de orice nume. Citește Filipeni 2:5-11. Acum este rândul tău să te supui aceluia **trebuie să vă nașteți din nou**, dacă vrei să fii mântuit.

Dar viața creștină, după ce ai fost născut din nou, mai presupune un **trebuie**. Citește Ioan 3:22-36.

Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez

În ce verset regăsești cuvântul **trebuie**? _____

Cine îl folosește?

Cine impune și cui acest al treilea **trebuie**?

Dacă pentru mântuirea noastră, conform planului Său, Dumnezeu a impus înălțarea pe cruce a Mântuitorului (**trebuie să fie înălțat Fiul Omului**) și impune nașterea noastră din nou (**trebuie să vă nașteți din nou**), Ioan Botezătorul își impune el sieși un al treilea **trebuie**: **Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez.** Ioan 3:30

22 După aceea Isus și ucenicii Lui au venit în ținutul Iudeii; și stătea acolo cu ei și boteza. 23 Ioan boteza și el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape; și oamenii veneau ca să fie botezați. 24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniță. 25 Între ucenicii lui Ioan și între un Iudeu, s-a iscat o neînțelegere cu privire la curățire. 26 Au venit, deci, la Ioan și i-au zis: „Învățătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan și despre care ai mărturisit tu, iată că botează și toți oamenii se duc la El.” 27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: „Omul nu poate primi decât ce-i este dat din cer. 28 Voi înșivă îmi sunteți martori că am zis: „Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui. 29 Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă și-l ascultă, se bucură foarte mult când aude glasul mirelui: și această bucurie, care este a mea, este deplină. 30 Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micșorez. 31 Cel ce vine din cer este mai presus de toți; cel ce este de pe pământ este pământesc și vorbește ca de pe pământ. Cel ce vine din cer este mai presus de toți. 32 El mărturisește ce a văzut și a auzit și totuși, nimeni nu

Ce situație anume a generat această afirmație extraordinară a lui Ioan? v. 25-26

Cum se vede Ioan pe sine în raport cu Mântuitorul? v.28-29

Scrie afirmațiile lui Ioan despre persoana și lucrarea Domnului Isus din v.31-35.

Care este concluzia lui Ioan Botezătorul din v. 36?

Cine are viața veșnică?

Ce se întâmplă cu cei care nu vor să creadă în Fiul lui Dumnezeu?

Credința mântuitoare care îți impune la început să crezi că Isus este Fiul lui Dumnezeu care a murit pentru păcatele tale, îți impune apoi să-L lași pe Hristosul născut în tine să crească, iar eul tău să se micșoreze. Aceasta este o alegere zilnică. Să-mi hrănesc omul spiritual ca să crească și să-mi răstignesc firea pământească pentru ca să nu se mai manifeste. Hristos nu poate să crească dacă EU nu se micșorează. Cele două naturi din creștinul născut din nou, natura umană înclinată spre păcat și natura spirituală înclinată spre sfințenie, sunt invers proporționale. Cu cât crește eul, cu atât scade Hristos. Cu cât crește Hristos, cu atât scade eul. *Trebuie ca El să crească iar eu să mă micșorez.*

primește mărturia Lui. 33 Cine primește mărturia Lui adeverește prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul. 34 Căci Acela pe care L-a trimis Dumnezeu vorbește cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură. 35 Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui. 36 Cine crede în Fiul, are viața veșnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

Observații și aplicații

Concluzie

A fi născut din nou și a trăi viața creștină este posibil pentru că Mântuitorul a acceptat că Fiul omului trebuie să fie înălțat pe cruce; este posibil pentru cei care acceptă că și ei trebuie să se nască din nou și că trebuie ca El, Hristosul născut în ei, să crească iar ei să se micșoreze.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale ale lecției și memorează Ioan 3:30.

Observații și aplicații

Cuvântul s-a făcut trup

Scrive numele a doi prieteni nenăscuți din nou și roagă-te pentru ei săptămâna aceasta.

Evaluează creșterea lui Hristos în tine: gândire, vorbire, fapte, atitudini, scopuri în viața, ascultarea de Tatăl, rugăciunea etc.

Întrebări de discuție la grup

1. Care sunt situațiile în care îți este rușine să fii văzut cu Isus?
2. Ce întrebări nerostite ai în minte? Îndrăznește și pune una grupului!
3. Cum știi că ești sau nu născut din nou?
4. Care sunt semnele unui creștin autentic?
5. Ce legătură este între înălțarea șarpelui în pustie de către Moise și înălțarea Fiului Omului?
6. Cum dovedesc oamenii astăzi că iubesc mai mult întunericul decât lumina?
7. Ce se întâmplă cu cine nu crede în Fiul lui Dumnezeu?
8. Ce însemna pentru Ioan Botezătorul că Isus trebuie să crească iar el să se micșoreze?
9. Dar pentru noi astăzi, cum se traduce asta?
10. Cum crezi că poți evalua creșterea ta spirituală?

Lecția 6

Isus și femeia samariteancă Ioan 4:1-42

Citește Ioan 4:1-15.

Identifică pe hartă Iudeea, Samaria, Galileea.

Ce se spune despre Domnul Isus în v.4?

Nu era neapărat o condiționare geografică, cât una de natură divină. Trebuia să treacă prin Samaria. Remarcați din nou imperativul *trebuia*. Trebuia să treacă prin Samaria pentru că Dumnezeu îi planificase întâlnirea cu o femeie care era însetată după El. După întâlnirea nocturnă cu învățătorul Nicodim, Mântuitorul are acum o întâlnire diurnă cu o femeie obișnuită, chiar rău famată. Atât religiosul Nicodim, cât și femeia samariteancă aveau aceeași nevoie, de a se întâlni cu Mântuitorul pentru ca viața lor să aibă șansa unui nou început.

Unde s-a oprit Isus să se odihnească? v.5, 6

La ce oră?

Femeile scoteau apă de obicei seara. Citește Geneza 24:11. Compară cu Marcu 14:13. Era neobișnuit ca un bărbat să care apa. Aceasta era treaba femeilor în Orient.

Cine începe conversația și cum? v. 7

Care este răspunsul femeii? v.8

La început era Cuvântul

Ioan 4:1 Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face și botează mai mulți ucenici decât Ioan. 2 Însă Isus nu boteza El însuși, ci ucenicii Lui. 3 Atunci a părăsit Iudea și s-a întors în Galileea. 4 Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria, 5 a ajuns lângă o cetate din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif. 6 Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea. 7 A venit o femeie din Samaria să scoată apă. „Dă-Mi să beau” i-a zis Isus. 8 Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării. 9 Femeia Samariteancă I-a zis: „Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?” - Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii. 10 Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie.” 11 „Doamne” I-a zis femeia „n-ai cu ce să scoți apă și fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai, deci, această apă vie? 12 Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna

Ce apă îi cere Isus femeii?

Ce apă îi oferă Isus femeii? v. 10

Când Mântuitorul spune *apă vie* sau *apa vieții*, se referă la apa de izvor care nu se termină în contrast cu apa dintr-o cisternă care se epuizează. Compară cu Ieremia 2:13; 17:13.

Cine este izvorul apelor vii în textul din Ieremia?

Cine era de fapt Isus care stătea în fața femeii la fântână?

Care sunt piedicile pe care le vede femeia în calea lui Isus de a-i oferi apa vie? v. 11, 12

Care este diferența între apa din fântâna lui Iacov și apa promisă de Isus? v. 13, 14

Dacă conversația începe cu cererea Mântuitorului: *Dă-mi să beau...*, Isus conduce discuția pas cu pas până când femeia îi cere ea lui Isus: *Dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot.* Isus a identificat de prima dată setea ei. Dar a început cu setea lui. A cerut apă înainte să ofere apa vieții. Pentru că cel ce dă este superior de obicei celui ce primește. Isus depășește prejudecățile vremii Sale, trece prin Samaria, vorbește cu o femeie, îi cere să bea din găleata ei. Toate aceste doar pentru că știa ce este în sufletul ei (Ioan 2:25). Isus cunoștea întrebările lui Nicodim înainte ca acesta să le rostească și îi răspunde la ele. El cunoaște setea sufletească a femeii și îi iese înainte El cel plin de har și de adevăr, ca să-i umple

aceasta, și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?” 13 Isus i-a răspuns: „Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete. 14 Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică.” 15 „Doamne” I-a zis femeia „dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot.”

Samaria, samaritenii

Samaria, regiunea centrală a Israelului, a fost capitala regatului nordic din sec. X până în sec. VIII î.H. Cucerirea acestui regat de către asirieni în 722 î.H. a avut ca urmare deportarea populației israelite și înlocuirea ei cu alte popoare (2 Regi 17:24). Astfel a rezultat o populație de rasă amestecată în urma căsătoriilor dintre populațiile nou venite și evreii rămași în țară. Datorită acestui amestec erau considerați necurați samaritenii de către israeliți. Iudeii care voiau să meargă din sud, din Iudea, spre nord, spre Galileea, nu treceau de obicei prin Samaria, ci ocoleau prin Perea și Decapole la răsărit de Iordan.

sufletul gol și să-i stâmpere setea sufletească.
Dar pentru a o face conștientă de setea ei Isus îi cere un lucru aparent fără nicio legătură cu discuția anterioară.
Citește Ioan 4:16-26.

Fiind la a șasea relație cu un bărbat, probabil încercând în mod repetat să-și întemeieze o familie, femeia recunoaște și afirmă adevărul: *N-am bărbat*. Deși trăiesc cu al șaselea, n-am găsit ce caut. N-am împlinire. N-am decât rușine, respingere, stigmatizare. N-am găsit împlinirea sufletească. Acesta este adevărul despre fiecare dintre noi, fără Isus nu avem de fapt nimic semnificativ.

Ce problemă spirituală o frământa pe această femeie?
v.19, 20

Te-ai fi așteptat ca o femeie care a schimbat șase bărbați să fie interesată de închinare?

Ce o interesează pe ea în legătură cu închinarea? v.20

Din răspunsul Mântuitorului, pe ce cade accentul pe locul sau pe modul închinării? v. 21-24

Ce fel de închinători dorește Tatăl? v.23, 24

Ce înțelegi prin închinare în Duh și în adevăr?

Compară cu ceea ce Isus îi spune lui Nicodim despre nașterea din Duh.

După cum Nicodim nu putea să vadă realitatea spirituală fără o naștere de sus din Duhul, și nu putea să

Ceasul a șaselea era pentru evrei ora douăsprezece după-amiaza.

Fântâna lui Iacov

Nu avem referințe biblice despre această fântână, dar este posibil să fi fost săpată de Isaac despre care citim că a săpat fântâni. (Geneza 26:18-25) Unii cercetători consideră că era un fel de bazin în care se aduna apa când ploua. Lucru foarte des întâlnit în Orientul Mijlociu.

La început era Cuvântul

16 „Du-te” i-a zis Isus „de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici”. 17 Femeia I-a răspuns: „N-am bărbat.” Isus i-a zis: „Bine ai zis că n-ai bărbat. 18 Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” 19 „Doamne” I-a zis femeia „văd că ești prooroc. 20 Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii.” 21 „Femeie” i-a zis Isus „crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. 22 Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci mântuirea vine de la Iudei. 23 Dar vine ceasul,

intre în Împărăția lui Dumnezeu, tot așa nici închinarea adevărată nu poate avea loc decât prin Duhul lui Dumnezeu. Și Duhul lui Dumnezeu îl au cei născuți din nou. Nicodim trebuia să creadă că Isus este mai mult decât un învățător asistat de prezența divină, că este Însuși Dumnezeu. Femeia samariteancă trebuie să creadă că Isus este mai mult decât un proroc, El este Mesia cel așteptat, prorocul despre care a vorbit Moise. Și Isus i se descoperă: Eu sunt Acela!

Tocmai atunci discuția lor este întreruptă de sosirea ucenicilor care plecaseră să cumpere de mâncare. Citește Ioan 4:27-38.

Ce fac ucenicii? v. 27, 31

Ce face femeia? v.28-29

Este interesant că Isus obosit de călătorie cere apă unei femei samaritence ca să-și potolească setea, dar refuză mâncare pe care i-o oferă ucenicii lui.

Despre ce mâncare le vorbește? v. 34

Femeia vorbește despre apa din fântână, Isus îi vorbește despre apa vieții veșnice. Ucenicii îi oferă mâncare pentru trup, Mântuitorul le vorbește despre mâncarea spirituală - voia și lucrarea Tatălui.

Citește Ioan 4:39-42

Ce efect are mărturia femeii despre Isus în cetatea ei?

Care au fost cei doi factori care au determinat credința samaritenilor? v. 39, 41

și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl. 24 Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh și în adevăr.” 25 „Știu” i-a zis femeia „că are să vină Mesia, (căruiua I se zise Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” 26 Isus i-a zis: „Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Muntele Garizim

Era muntele de pe care poruncise Dumnezeu să se citească binecuvântările (Deuteronom 27:12). În sec. IV î.H. samaritenii au ridicat un templu pe muntele Garizim.

La început era Cuvântul

27 Atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși niciunul nu I-a zis: „Ce cauți?” sau: „Despre ce vorbești cu ea?” 28 Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în cetate și a zis oamenilor: 29 „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” 30 Ei au ieșit din cetate, și veneau spre El. 31 În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce, și ziceau: „Învățătorule, mănâncă!” 32 Dar El le-a zis: „Eu am

de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți.”

33 Ucenicii au început să-și zică, deci, unii altora: „Nu cumva I-a adus cineva să mănânce?” 34 Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui. 35 Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș. 36 Cine seceră, primește o plată și strânge roada pentru viața veșnică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp. 37 Căci în această privință, este adevărată zicerea: „Unul seamănă, iar altul seceră”. 38 Eu v-am trimis să secerăți acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor.”

La început era Cuvântul

39 Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut.” 40 Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. 41 Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui. 42 Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit

Mărturia despre Isus și întâlnirea cu Isus dau naștere credinței care la rândul ei produce nașterea din nou. Samaritenii, spre deosebire de gadareni, îl roagă pe Isus să mai rămână la ei. Șederea lui Isus încă două zile în Samaria a produs mulți ucenici care au crezut în El. Ioan evanghelistul folosește mărturia lor pentru a reafirma că Isus „este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii.” Isus nu doar face miracole pentru ca oamenii să creadă în El ci mai mult decât atât El schimbă viețile, le înnoiește. Și acesta este cel mai mare miracol.

Concluzie

Isus trebuia să treacă prin Samaria pentru că trebuia să întâlnească o femeie care trebuia să afle că Dumnezeu este Duh și că cine I se închină trebuie să I se închine în duh și în adevăr.

Cuvântul s-a făcut trup

Pocăiește-te de prejudecățile pe care le ai față de anumite persoane sau categorii de oameni. Aplică săptămâna aceasta ceea ce ai învățat din modul Mântuitorului de a “găzdui” o discuție și de a o conduce de la lucrurile trecătoare, cotidiene, la cele veșnice.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale ale lecției și memorează Ioan 4:24.

Întrebări pentru discuția în grup

1. Care sunt prejudecățile care te determină să-i ocolești pe unii oameni?
2. Ce putem învăța din modul Mântuitorului de a conduce o discuție “de evanghelizare”?

Lecția 7

Al doilea semn - vindecarea fiului unui slujbaș împărătesc Ioan 4:43-54

La început era Cuvântul

După două zile petrecute cu samaritenii, Isus își continuă călătoria spre nordul țării, spre Galileea. Cum este primit de galileeni și de ce? v. 45

Ce văzuseră galileenii că făcuse Isus la Ierusalim?

Care este patria Lui în care nu este bine primit, conform lui Ioan?

Compară cu ce spun ceilalți evangheliști: Matei 13:53-57; Marcu 6:1-6; Luca 4:16-24.

Isus se întoarce la Capernaum după ce trece prin Cana din Galileea. Găsește pe hartă cele două localități.

Acolo își avea reședința un slujbaș al regelui. Se are că este vorba de tetrarhul Irod Antipa (4 î.H. 39 d.H.) fiul lui Irod cel Mare. Acest slujbaș al regelui (tetrarhului) avea o problemă și aude că a venit Isus în Galileea.

Care era problema slujbașului? v. 46b

Ioan 4:43 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea. 44 Căci El însuși spusese că un prooroc nu este prețuit în patria sa. 45 Când a ajuns în Galilea, a fost primit bine de Galileeni, care văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră și ei la praznic. 46 Isus S-a întors, deci, în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaș împărătesc, al cărui fiu era bolnav. 47 Slujbașul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s-a dus la El și L-a rugat să vină și să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte. 48 Isus i-a zis: „Dacă nu vedeți semne și minuni, cu nici un chip nu credeți!” 49 Slujbașul împărătesc l-a zis: „Doamne, vino până nu moare micuțul meu.” 50 „Du-te” i-a zis Isus „fiul tău trăiește.” Și omul acela a crezut cuvintele pe care i le spusese Isus și a pornit la drum. 51 Pe când se pogora el, l-au întâmpinat robii lui și i-au adus vestea că fiul lui trăiește. 52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Și ei i-au zis: „Ieri, în ceasul al șaptelea, l-au lăsat frigurile.” 53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: „Fiul tău trăiește”. Și a

Ce a făcut cu problema lui? v.47

Ce-i răspunde Isus?

Compară cu Ioan 6:2, 14, 26, 30; 7:31;9:16.

Notează de câte ori apare cuvântul semne în aceste pasaje din Ioan.

Ce face slujbașul acesta în fața unui răspuns cam descurajator din partea Mântuitorului? v.49

Doamne, vino până nu moare! Este strigătul disperat al părintelui. Doamne vino...Dar Isus îi spune: **Du-te, fiul tău trăiește.** Nu-i nevoie să vin Eu, du-te tu, dar cu credință. Acest slujbaș experimentează puterea cuvântului lui Isus. Se duce acasă prin credință. v.50b

Cum a dovedit că a crezut cuvintele lui Isus? v.50b

Ce veste a primit? v.51

Ce detalii în plus a cerut, tatăl? v. 52

De ce crezi că l-a interesat acest detaliu? v. 53

Care a fost rezultatul acestei minuni? v.53b

Cum numește Ioan această minune? v.45

*crezut el și toată casa lui.
54 Acesta este iarăși al
doilea semn, făcut de Isus,
după ce S-a întors din
Iudea în Galilea.*

Capernaum

Kapharnaum, orașul lui Naum

Tetrarhul domnea peste a patra parte dintr-un regat, fiind inferior unui rege și stăpânind doar cu aprobarea romanilor

Ca și în cazul primului semn din Cana Galileii, rezultatul a fost credința în Isus.

Este vreo diferență între credința slujbașului menționată în v. 50 și credința lui din v.53? Dacă da, care ar fi diferența?

Ce înveți din această minune?

Concluzie

Slujbașul L-a chemat pe Isus, *Vino...* Iar Isus îl trimite acasă, *Du-te...* Credința înseamnă nu doar să-L chemi pe Isus, ci și a merge când și unde te trimite El.

Cuvântul s-a făcut trup

Întrebări pentru discuția în grup

1. Ce faci când ai o problemă, tu sau cei dragi ție, la cine apelezi?
2. Care este diferența și/sau asemănarea dintre credința din v. 50 și cea din v. 53?
3. Cum crezi că l-a afectat primul răspuns al Mântuitorului din v. 48?
4. Ce anume te descurajează pe drumul credinței?
5. Ce te ajută să faci deosebirea între “întâmplare” și “minune”? Slujbașul a verificat ora de la care s-a simțit mai bine copilul.
6. Ce întrebare ai din acest pasaj?

